

ผลงานบทประพันธ์เพลง Of Faith & Reminiscences

สุระศักดิ์ อุตสาห์

บทประพันธ์เพลง Of Faith & Reminiscences ประพันธ์ขึ้นในปีพุทธศักราช 2554 บทประพันธ์เพลงฉบับแรกสำหรับบรรเลงเดี่ยวไวโอลา ผู้ประพันธ์ได้ประพันธ์ขึ้นเพื่อมอบให้แต่เจ้าอากาศเอก สราวุธ ผลิตวีระ ใช้สำหรับบรรเลงคอนเสิร์ตจบการศึกษาที่วิทยาลัยดนตรีมหาวิทยาลัยรังสิต มีความยาวประมาณ 8 นาที ต่อมาในปลายปีเดียวกัน ได้รับคำเชิญจากอาจารย์ภมรพันธ์ โกมลภมร หัวหน้าภาควิชาการอำนวยการเพลง วิทยาลัยดุริยางค์ศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล ให้ประพันธ์บทเพลงสำหรับวงดุริยางค์เครื่องเป่า (Wind Symphony) โดยกำหนดให้เป็นบทเพลงที่ประพันธ์โดยนักประพันธ์ชาวไทย มีเนื้อหา แนวคิดหรือวัตถุดิบเกี่ยวข้องกับประเทศไทย โดยกำหนดให้เป็นบทเพลงสำหรับวงดุริยางค์เครื่องเป่าในระดับมัธยมศึกษาและมีความยาวประมาณ 7 - 8 นาที ผู้ประพันธ์จึงได้นำบทเพลงฉบับแรกมาประพันธ์ขึ้นใหม่เป็นฉบับที่สอง สำหรับบรรเลงโดยวงดุริยางค์เครื่องเป่า โดยบทเพลงทั้งสองฉบับมีความแตกต่างกันในด้านการเรียบเรียงเครื่องดนตรีและการเรียบเรียงเสียงวงดนตรีแต่มีวัตถุดิบและหลักการประพันธ์จากแนวคิดเดียวกัน

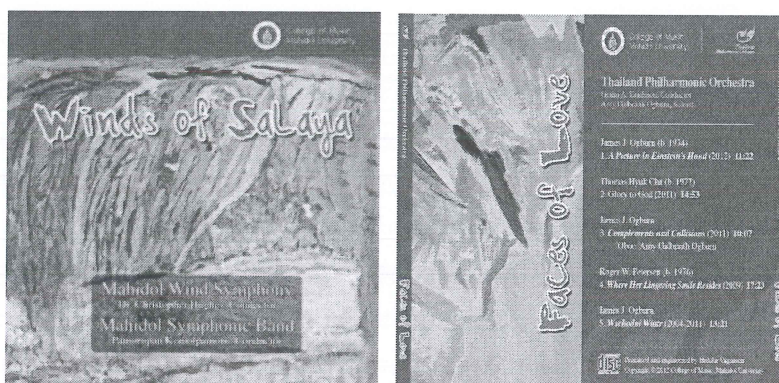
1. การเผยแพร่บทประพันธ์เพลง

1.1 บทเพลงสำหรับเดี่ยวไวโอลาแสดงครั้งแรกโดยเจ้าอากาศเอกสราวุธ ผลิตวีระ ในเทศกาลการประพันธ์เพลงร่วมสมัยนานาชาติแห่งประเทศไทยครั้งที่ 7 (Thailand International Composition Festival 2011) ในวันพฤหัสบดีที่ 21 กรกฎาคม พุทธศักราช 2554 ณ หอประชุม มหาวิทยาลัยพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ และในช่วงเดือนธันวาคมปีเดียวกันอีกสองครั้งในเดือนธันวาคม ณ มหาวิทยาลัยเมลลาร์ดalen (Mälardalen University) ราชอาณาจักรสวีเดน

1.2 บทเพลงสำหรับวงดุริยางค์เครื่องเป่าแสดงครั้งแรกในคอนเสิร์ตประจำภาคการศึกษาของวงดุริยางค์เครื่องเป่าแห่งมหาวิทยาลัยมหิดล ในเดือนพฤศจิกายน พุทธศักราช 2554 และเมื่อผู้ประพันธ์ได้นำผลงานมาปรับปรุงแก้ไขก็ได้แสดงอีกครั้งในเทศกาลการประพันธ์เพลงร่วมสมัยนานาชาติแห่งประเทศไทยครั้งที่ 8 Thailand International Composition

Festival 2012) ในวันจันทร์ที่ 15 กรกฎาคม พุทธศักราช 2555 ณ หอแสดงดนตรี วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล อำนวยเพลงโดยอาจารย์ภมรพันธ์ โกมลภมร บรรเลงโดยวงดุริยางค์เครื่องเป่าแห่งมหาวิทยาลัยมหิดล

1.3 บทเพลง Of Faith & Reminiscences สำหรับวงดุริยางค์เครื่องเป่า ได้รับการบันทึกเสียงและผลิตเป็นแผ่นซีดี ในชื่อชุด “Winds of Salaya” ซึ่งเป็นคัดเลือกบทเพลงที่วงดุริยางค์เครื่องเป่าแห่งมหาวิทยาลัยมหิดลได้แสดงตลอดปีพุทธศักราช 2555 และผู้ประพันธ์ได้รับเกียรติจากวงดุริยางค์เครื่องเป่าแห่งมหาวิทยาลัยมหิดล เลือkBทเพลงนี้รวมอยู่ในซีดีชุดดังกล่าวด้วย

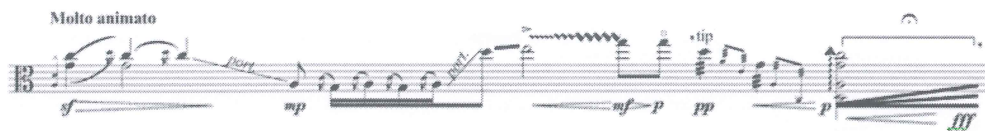
รูปภาพ ปกหน้าและปกหลังผลงานชุด“Winds of Salaya”

2. แนวคิดหลักของบทประพันธ์เพลง

2.1 แนวคิดในการใช้สำนวนเพลงไทย

บทเพลงนี้ได้รับแรงบันดาลใจจากความทรงจำในวัยเยาว์ของผู้ประพันธ์ เมื่อครั้งไปใช้ชีวิตอยู่ที่จังหวัดสุรินทร์ ได้มีประสบการณ์ในวัฒนธรรมไทย-เขมร เห็นการร่ายรำในพิธีกรรมต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การขับร้องของชาวบ้าน แต่มิได้มีการใช้วิธีการคัดทำนอง (quotation) จากเพลงพื้นบ้านเพลงใด แนวคิดการใช้สำนวนเพลงไทยจึงปรากฏแต่เพียงท่วงทำนองที่มีกลิ่นอายสำเนียงเพลงพื้นบ้านชาวสุรินทร์ อันเชื่อมโยงกับชื่อเพลง ที่หมายถึงความทรงจำที่เลือนรางจากท่วงทำนองที่คุ้นหูแต่ไม่สามารถระบุได้ว่าเป็นเพลงใด เช่นในตัวอย่างที่ 1 และตัวอย่างที่ 2 หน่วยทำนอง (motif) ที่มาจากสำนวนเพลงไทยและเพลงพื้นบ้าน

ตัวอย่างที่ 1 ส่วนนเพลงไทยในบทเพลงสำหรับไวโอลา

ในตัวอย่างที่ 1 กลุ่มโน้ตเข้บิตสองชั้นที่ประดับด้วยโน้ตสะบัด เป็นหน่วยทำนองจาก ส่วนนเพลงไทยโดยเฉพาะเพลงขับร้องที่มีการเอื้อนในลักษณะดังกล่าว เช่น การขับร้อง เพลงแหล่ การขับร้องเพลงทำขวัญนาคน เป็นต้น และในตัวอย่างที่ 2 ปรากฏที่กลุ่มเครื่องเป่าลมไม้ ได้แก่ ฟลูต โอโบและบาสซูน ที่บรรเลงโน้ตซ้ำๆ จากคอร์ดเรียงคู่สี่ เพื่อเลียนเสียง แคนตามส่วนนเพลงไทยพื้นบ้านอีสาน

ตัวอย่างที่ 2 ส่วนนเพลงไทยในบทเพลงสำหรับวงดุริยางค์เครื่องเป่า

2.2 แนวคิดด้านพื้นผิว (Texture)

พื้นผิวนบทเพลงสำหรับเดี่ยวไวโอลา เป็นแบบ โมโนโฟนี (monophony) และโฮโมโฟนี (homophony) กล่าวคือ ถ้าพิจารณาในบริบทของดนตรีตะวันตกอาจตีความว่าเป็นพื้นผิวโมโนโฟนีจากแนวทำนองเดี่ยวตลอดทั้งเพลงของไวโอลา แต่ถ้าพิจารณาในบริบทของดนตรีตะวันออก จะปรากฏในหลายช่วงของบทเพลงที่มีแนวเสียงที่เรียกว่าโดรน (drone) ทำหน้าที่คล้ายเสียงประสานหรือเสียงรองให้แก่แนวทำนอง เช่นในตัวอย่างที่ 3 ในบรรทัดที่ 2-5 ของบทเพลงสำหรับเดี่ยวไวโอลา กำหนดให้ผู้แสดงบรรเลงแนวเสียงคู่ (double stop) ปรากฏโน้ตสองแนวในเวลาเดียวกัน แนวบนทำหน้าที่เป็นทำนอง ในขณะที่แนวล่างทำหน้าที่คล้ายเสียงโดรนในดนตรีตะวันออกคล้ายเสียงแคนที่เวลาบรรเลงจะมีเสียงโดรนอยู่ตลอดเวลา

ตัวอย่างที่ 3 แนวบรรเลงสองแนวของไวโอลิน

The musical score consists of four systems, each with two staves (treble and bass clef). The first system includes the instruction "estremamente sul pont." above the first staff, "Rubato" above the second staff, "sul G senza vib." above the first staff, "sul C" above the second staff, "sfp" below the first staff, and "f" below the second staff. The second system includes "espress." below the first staff and "senza vib." above the second staff. The third system includes "sul tasto" above the first staff, "ord." above the second staff, and "f" below the second staff. The fourth system includes "tr" above the first staff, "espress." below the first staff, and "f al niente" below the second staff. The score features various musical notations including slurs, ties, and dynamic markings.

ในบทเพลงสำหรับวงดุริยางค์เครื่องเป่ามีพื้นผิวแบบโฮโมโฟนี แนวทำนองมาจากแนวทำนองต้นฉบับของไวโอลินนำไปขยายให้เครื่องเป่าบรรเลงและมีเครื่องเป่าอื่นๆบรรเลงเสียงประสาน ในบางช่วงของบทเพลงจะมีพื้นผิวแบบเฮเทอโรโฟนี (heterophony) คือ มีแนวทำนองหลายแนวบรรเลงเป็นอิสระแต่เป็นไปในบริบทเดียวกันทั้งหมด ซึ่งเป็นพื้นผิวที่เป็นเอกลักษณ์ของดนตรีเอเชียและดนตรีไทย ที่กำหนดให้แต่ละเครื่องดนตรีบรรเลงด้วยโน้ตและจังหวะที่แตกต่างกันในบริบทของเสียงหรือจังหวะที่ใช้มาจากต้นแบบเดียวกัน

ตัวอย่างที่ 4 พื้นผิวแบบเฮโทรโฟนีในบทเพลงสำหรับวงดุริยางค์เครื่องเป่า

The image displays a musical score for a wind ensemble, labeled 'ตัวอย่างที่ 4' (Example 4). The score is written for various instruments including Flute I, Oboe I, Bassoon I, Clarinet I, Clarinet II, Bassoon II, Alto Sax I, Alto Sax II, Tenor Sax, Baritone Sax, Horn I, Horn II, Trumpet I, Trumpet II, Trumpet III, Trombone I, Trombone II, Euphonium, Tuba, and Timpani. The score is in 4/4 time and features various dynamics and articulations. A boxed section highlights a specific musical phrase in the Clarinet I and II parts, showing a melodic line with a 'key click' marking.

2.3 แนวคิดการใช้คอร์ดเรียงคู่สี่ (Quantal Chord)

คอร์ดเรียงคู่สี่ที่ปรากฏในบทเพลงนี้ ผู้ประพันธ์ต้องการเลียนเสียงระฆังในวัด จะปรากฏทั้งในรูปแบบการเรียงคู่สี่ในแนวตั้งและการพลิกกลับเป็นคู่สองจำนวนสองคู่เรียงกัน รวมทั้งการบรรเลงที่ละเอียดของสมาชิกคอร์ดเรียงคู่สี่นั้นๆ เช่น ในตัวอย่างที่ 5 คอร์ดคู่สี่สองกลุ่มคือ ระฆังราว (Tubular bell) ในกลุ่มเครื่องกระทบ 3 จะบรรเลงคอร์ดเรียงคู่สี่พร้อมกับมารimba ในกลุ่มเครื่องกระทบ 4 จะบรรเลงคอร์ดเรียงคู่สี่ในรูปแบบต่างๆ

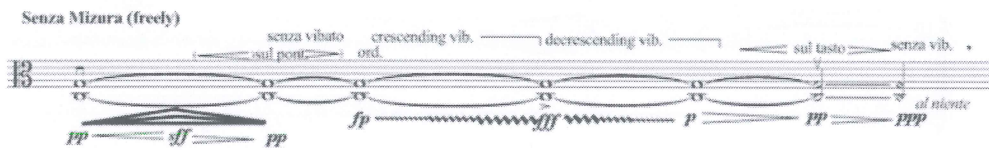
ตัวอย่างที่ 5 คอร์ดเรียงคู่สี่ในกลุ่มเครื่องกระทบ

ตัวอย่างที่ 6 คอร์ดเรียงคู่สี่ ในห้องที่สี่ คอร์ดเรียงคู่สี่ที่มีมือขวาของเปียโน และคอร์ดเรียงคู่สี่ที่ละเสียงในกลุ่มเครื่องกระทบและกลุ่มเครื่องเป่าทองเหลือง

2.4 แนวคิดด้านจังหวะ

ในบทเพลงสำหรับเดี่ยวไวโอลา ไม่ได้มีการกำหนดอัตราจังหวะและอัตราความเร็ว จังหวะที่แน่นอน การบรรเลงจะอยู่ในจังหวะอัตรา เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้บรรเลงได้ตีความและ บรรเลงตามอารมณ์และความรู้สึกของผู้บรรเลงเอง ในโน้ตเพลงได้กำหนดคำว่า senza mizura ซึ่งหมายถึง ไม่มีห้องเพลงตายตัว (without measure)

ตัวอย่างที่ 7 อัดตราในบทเพลงสำหรับเดี่ยวไวโอลา

ในบทเพลงสำหรับวงดุริยางค์เครื่องเป่า ปรากฏทั้งลักษณะอัดตราและอัดตราจังหวะตายตัว ในรูปแบบ อัดตราช่วงต้นของบทเพลงนั้น ได้กำหนดหมายเลขไว้ที่เครื่องดนตรีเพื่อเป็นลำดับให้แก่วาทยากรสำหรับบอกลำดับแนวบรรเลงในการอำนวยเพลง

ตัวอย่างที่ 8 อัดตราในบทเพลงสำหรับวงดุริยางค์เครื่องเป่า

2.5 แนวคิดการเรียบเรียงเครื่องดนตรี

บทเพลงต้นฉบับเป็นบทเพลงสำหรับเดี่ยวไวโอลาและผู้ประพันธ์ได้นำมาประพันธ์ขึ้นใหม่ในรูปแบบวงดุริยางค์เครื่องเป่า ซึ่งต้องใช้ทักษะในการเรียบเรียงเครื่องดนตรี เพื่อบรรเลงในรูปแบบเครื่องดนตรีและวงดนตรีที่แตกต่างกันแต่มีพื้นฐานวัตถุดิบและบริบทเดียวกัน เช่น ทำนองหลักของบทเพลงได้แรงบันดาลใจมาจากสำเนียงในการบรรเลงของเครื่องดนตรีหลักในเพลงพื้นบ้านของวัฒนธรรมไทย-เขมรคือ ซอฮู้ จะบรรเลงเลียนแบบการขับร้อง มีการเอื้อนและการใช้โน้ตสะบัดในสำเนียงเพลงพื้นบ้าน ในฉบับสำหรับไวโอลา ปรากฏวิธีการบรรเลงเลียนแบบซอฮู้ที่คล้ายการขับร้องในหลายช่วงของบทเพลง

ตัวอย่างที่ 9 ทำนองหลักในบทเพลงสำหรับเดี่ยวไวโอลา

เมื่อนำทำนองหลักดังกล่าวมาเรียบเรียงในรูปแบบวงดุริยางค์เครื่องเป่า ผู้ประพันธ์ได้พิจารณาจากลักษณะทำนองของไวโอลาที่มีการเปลี่ยนเสียงการเอื้อนด้วยการใช้วิธีรูดสาย (portamento) และโน้ตสลับต่าง ๆ รวมทั้งต้องมีแนวเสียงโดรนบรรเลงในเวลาเดียวกัน จึงได้เรียบเรียงให้กับกลุ่มเครื่องดนตรีทอมโบนทำหน้าที่บรรเลงทั้งทำนองหลักและเสียงโดรน

ตัวอย่างที่ 10 ทำนองหลักในบทเพลงสำหรับวงดุริยางค์เครื่องเป่า

3. ขั้นตอนการประพันธ์เพลง

3.1 บทเพลงฉบับแรกประพันธ์ขึ้นสำหรับบรรเลงเดี่ยวไวโอลา ผู้ประพันธ์ได้ปรึกษาและรับคำแนะนำจากจำอากาศเอกสราวุธ ผลิตชีวะ ซึ่งเป็นนักไวโอลาและผู้แสดงบทเพลงนี้ มีการพูดคุยในขั้นต้นเพื่อศึกษาถึงขอบเขตความยากง่ายและวิธีการบรรเลงที่ผู้แสดงสามารถบรรเลงได้และจึงเริ่มประพันธ์เพลงตามขั้นตอนดังนี้

3.1.1 พิจารณาแนวเพลงจากแรงบันดาลใจและสรุปเนื้อหาที่จะนำเสนอในบทเพลง

3.1.2 วางโครงสร้างเพลง ในเพลงนี้ใช้สังคีตลักษณะแบบตอน (sectional form) ในแต่ละตอนจะเป็นประโยคสั้นๆที่สร้างจากทำนองเพลงพื้นบ้านบรรเลงในวิธีต่างๆ ซึ่งอยู่ในบทเพลงแบบอัตร่า ไม่มีเส้นกันห้อง แต่สามารถแบ่งได้ดังนี้

ตอนที่ 1 บรรทัดที่ 1 นำเสนอเสียงโดรนเสียงเดียวในสีสันต่างๆ

ตอนที่ 2 บรรทัดที่ 2 - 5 นำเสนอทำนองจากเพลงขั้วร้องพื้นบ้านเป็นประโยคยาว

ตอนที่ 3 บรรทัดที่ 6 นำเสนอกลุ่มทำนองย่อย (motif) ต่อๆ กัน

ตอนที่ 4 บรรทัดที่ 7 - 9 เลือกทำนองย่อยจากตอนที่ 3 มาพัฒนาต่อในวิธีการบรรเลงต่างๆ

ตอนที่ 5 บรรทัดที่ 9 - 12 เลือกทำนองย่อยจากตอนที่ 3-4 มาพัฒนาต่อในวิธีการบรรเลงต่างๆ

ตอนที่ 6 บรรทัดที่ 13 - 14 เลือกทำนองย่อยจากตอนที่ 3-5 มาพัฒนาต่อในวิธีการบรรเลงต่างๆ

ตอนที่ 7 บรรทัดที่ 15 โคดจบเพลงโดยย้อนกลับไปนำเสนอเสียงโดรนยาวในสีสันต่างๆ

3.1.3 ทดลองบรรเลงโดยวิโอลาในวิธีการบรรเลงต่างๆและพิจารณาความเหมาะสมเป็นระยะๆ

3.1.4 ตกแต่งและปรับปรุงเพลงในด้านต่างๆเช่น ความดัง-เบา วิธีการบรรเลงพิเศษ ความสมดุลของเสียงที่จะได้ยิน รวมทั้งความยากง่ายในการบรรเลงโดยให้ผู้แสดงพิจารณาควบคู่กับผู้ประพันธ์

3.2 การประพันธ์ฉบับที่สองสำหรับบรรเลงโดยวงดุริยางค์เครื่องเป่า เริ่มศึกษาโน้ตเพลงฉบับแรกและดึงเอาวัตถุดิบหลักๆ เช่น ทำนอง ลีลาและองค์ประกอบพื้นฐานมาประพันธ์ใหม่ในรูปแบบวงดุริยางค์เครื่องเป่า เมื่อประพันธ์เสร็จ มีการทดลองบรรเลง ปรับปรุงและแก้ไขจากการฟังวงจริงฝึกซ้อมก่อนนำออกแสดงตามขั้นตอนดังนี้

3.2.1 พิจารณาโน้ตเพลงฉบับแรกว่าส่วนใดสามารถนำไปพัฒนาเป็นบทเพลงสำหรับวงดุริยางค์เครื่องเป่าได้เหมาะสม ซึ่งผู้ประพันธ์ได้พิจารณานำเอาทำนองหลัก (ดูตัวอย่างที่ 3) จากโน้ตวิโอลานำมาเรียบเรียงสำหรับทอมโบนส์แนว เพื่อคงสำเนียงการเอื้อนที่มาจากเพลงร้อง (ดูตัวอย่างที่ 10) และทอมโบนเป็นเครื่องเป่าที่สามารถบรรเลงวิธีรูดเสียง (glissando) ได้ง่ายและได้เสียงคล้ายกับการรูดสายในวิโอลา ในขณะเดียวกันก็ได้สีสันใหม่ที่นำเสนอเป็นต้น

3.2.2 วางโครงสร้างเพลง ในเพลงนี้ใช้สังคีตลักษณะแบบตอน (sectional form) เช่นเดียวกันเพลงฉบับแรกแต่มีความแตกต่างที่ความยาวของแต่ละตอนที่ยาวกว่าเพลงฉบับแรก บางตอนเป็นอัตร่า ไม่มีเส้นกันห้องและบางตอนมีห้องเพลงตามอัตร่าจังหวะ มี

รายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 หน้าที่ 1 - 2 นำเสนอบรรยากาศของสายลมพัดผ่านท้องทุ่งในภาคอีสาน ที่แห้งแล้ง ประกอบด้วยเครื่องกระทบหลากหลายบรรเลงตามลำดับหมายเลข

ตอนที่ 2 หน้าที่ 3 - 4 นำเสนอบรรยากาศของสายน้ำของแม่น้ำโขง ชีและมูล ที่หล่อเลี้ยงชาวอีสาน ท่วงทำนองพัฒนาจากคอร์ดีเรียงคู่สี่หลายแนวสอดประสานกัน

ตอนที่ 3 หน้าที่ 5 นำเสนอกลุ่มทำนองย่อยที่เลือกมาจากเพลงฉบับแรกตอนที่ 4 - 6 บรรเลงพร้อมกัน ในจังหวะกิ่งอ้อตรา กล่าวคือมีการกำหนดอัตราจังหวะและความเร็วที่แตกต่างกันในแต่ละเครื่องดนตรี แต่บรรเลงพร้อมกันทุกเครื่องอย่างอิสระ

ตอนที่ 4 หน้าที่ 6 - 8 นำเสนอทำนองจากตอนที่ 2 ของเพลงฉบับแรก

ตอนที่ 5 หน้าที่ 9 - 15 นำเสนอทำนองที่พัฒนาจากกลุ่มทำนองย่อยในเพลงฉบับแรกให้เป็นทำนองยาวขึ้น และเพิ่มลักษณะจังหวะที่พัฒนามาจากหน้าทับของดนตรีไทยในกลุ่มเครื่องกระทบ

ตอนที่ 6 หน้าที่ 15 - 17 นำทำนองจากตอนที่ 5 มาพัฒนาและเพิ่มสีสันมากขึ้น รวมทั้งมีจังหวะเร้าใจมากขึ้น ในขณะที่เดียวกันก็พัฒนาเสียงโดรนให้มีสีสันมากขึ้นด้วยการให้เครื่องเป่าบรรเลงในกลุ่มเสียงที่หลากหลาย

ตอนที่ 7 หน้าที่ 18 - 20 นำทำนองจากตอนที่ 2 มาบรรเลงในความเข้มข้นเร้าใจมากขึ้น

ตอนที่ 8 หน้าที่ 21 บทสรุปของเพลงกลับไปใช้ลักษณะต่างๆจากตอนที่ 5 เพื่อนำเสนอบรรยากาศต่างๆทับซ้อนกันในสีสันและจังหวะที่หลากหลาย

3.3 ทดลองบรรเลงโดยวงจริงและปรับปรุงตามความเหมาะสม

4. ปัญหาและการแก้ไข

ปัญหาหลักของบทเพลงในฉบับแรกคือนักไวโอลาไม่คุ้นชินกับลักษณะโน้ตเพลงและวิธีการเล่นแบบพิเศษ (Extended Technique) ของดนตรีร่วมสมัยนัก ต้องใช้เวลาความเข้าใจ ปรับโน้ตและวิธีการเล่น รวมทั้งเพิ่มเติมการใช้ไมโครโฟนและเครื่องขยายเสียงใส่ตัวช่วยพิเศษ (Effect) สร้างเสียงก้อง (Reverb) ในการแสดงจริง เพื่อให้บทเพลงถูกถ่ายทอดได้อย่างสมบูรณ์เข้าถึงผู้ฟังตามอารมณ์และจุดมุ่งหมายของผู้ประพันธ์ ในขณะที่บทเพลงฉบับที่สองมีข้อจำกัดในการประพันธ์เพลงสำหรับนักดนตรีระดับมัธยมศึกษา ต้องปรับโน้ตเพลงในบางจุดให้เกิดความเข้าใจที่จะบรรเลงได้ง่ายขึ้นและการใช้เครื่องดนตรีมากขึ้นขึ้น ทำให้ต้องใช้ทักษะการเรียบเรียงเสียงวงดนตรี (Orchestration) อย่างระมัดระวัง เพื่อสร้างสีสันที่หลากหลาย น่าสนใจและไม่ทำให้แนวคิดต้นแบบของบทประพันธ์เปลี่ยนแปลงมากเกินไป

5. สรุปบทประพันธ์เพลง

บทเพลง Of Faith & Reminiscences เป็นบทเพลงที่มีความโดดเด่นด้วยข้อสรุปต่อไปนี้

5.1 เป็นบทเพลงสำหรับบรรเลงเดี่ยวไวโอลา ในรูปแบบดนตรีร่วมสมัย บทเพลงแรกๆ ที่ประพันธ์โดยนักประพันธ์ชาวไทยและบรรเลงโดยนักไวโอลาชาวไทย ถือเป็นความก้าวหน้าของวิชาการประพันธ์เพลงและการบรรเลงไวโอลาของประเทศไทย

5.2 ใช้วิธีการประพันธ์เพลงที่เป็นเอกลักษณ์ของผู้ประพันธ์ เช่น ดนตรีมินิมัลลิสต์ (minimalist) ดนตรีอิมเพรชันนิสต์ (impressionist) และแรงบันดาลใจจากดนตรีพื้นบ้านไทย

5.3 นำสำเนียงการขับร้องของดนตรีพื้นบ้านและจังหวะของดนตรีไทยมาดัดแปลงประยุกต์เข้ากับดนตรีคลาสสิกร่วมสมัย ทำให้บทเพลงมีความน่าสนใจแตกต่างจากบทเพลงที่ประพันธ์โดยนักประพันธ์ชาติตะวันตก

5.4 บทเพลงได้รับการแสดงจริงมากกว่าหนึ่งครั้งทั้งสองฉบับและได้รับการบันทึกเสียงในรูปแบบแผ่นซีดี นับว่าเป็นการเผยแพร่ผลงานการประพันธ์เพลงที่เกิดคุณค่าต่อการศึกษาและศิลปะอย่างยั่งยืน

5.5 มีการประพันธ์เพลงถึงสองฉบับที่แตกต่างกันในด้านการเรียบเรียงเครื่องดนตรีและการเรียบเรียงเสียงวงดนตรี แต่ใช้แนวคิด วัตถุประสงค์ องค์ประกอบและวิธีการประพันธ์เพลงแบบเดียวกัน แสดงถึงทักษะการประพันธ์เพลงและการเรียบเรียงเครื่องดนตรีในระดับสูง

บรรณานุกรม

- ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร. การประพันธ์เพลงร่วมสมัย. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2552.
- ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร. อรรถาธิบายและบทวิเคราะห์บทเพลงที่ประพันธ์โดยณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร. สำนักพิมพ์บริษัท ธนาเพลส จำกัด, 2553.
- ณัชชา พันธุ์เจริญ. ชวนอาจารย์เขียนตำรา ตอน เส้นทางสู่ศาสตราจารย์. พิมพ์ครั้งที่ 2. สำนักพิมพ์เกษรรัต, 2553.
- ณัชชา พันธุ์เจริญ. พจนานุกรมศัพท์ดุริยางคศิลป์. พิมพ์ครั้งที่ 3. สำนักพิมพ์เกษรรัต, 2552.
- ณัชชา พันธุ์เจริญ. สังคีตลักษณ์และการวิเคราะห์. พิมพ์ครั้งที่ 5. สำนักพิมพ์เกษรรัต, 2553.